

Ałtaj 2008

Czarne Słońce w Żółtych Górach

eska radio 100.5 fm
ROCK KRAKÓW
akademickie

SPIS TREŚCI

1. Spis treści	2
2. Cele wyprawy	3
3. Charakterystyka regionu	3
4. Opis wyprawy	4
5. Podsumowanie wyprawy w liczbach	5
6. Przygotowania	6
7. Realizacja projektu - wymagania sprzętowe i finansowe	6
8. Oferta dla patronów medialnych i sponsorów	7
9. Skład grupy	7

Cele wyprawy

- Góry Ałtaj – Pasma Jużnoczujskie i Siewieroczujskie
- Całkowite zaćmienie Słońca 1 sierpnia 2008 r.

Charakterystyka regionu

Ałtaj to pasmo górskie położone w centralnej Azji na terenie Rosji, Kazachstanu, Mongolii i Chin. Przebiega wzdłuż kierunku NW-SE na długości 2000 km, a najwyższym szczytem jest Biełucha (4506 m n.p.m.). Charakteryzuje się rzeźbą alpejską z wieloma formami lodowcowymi, a także głębokimi dolinami i tektonicznymi śródgóorskimi kotlinami, zwanymi *stepami*. Znajduje się tam ponad 3500 jezior i 730 górskich lodowców.

Obszar ten zamieszkują rozmaite gatunki zwierząt, przede wszystkim należy wymienić: niedźwiedzie, syberyjskie kozły górskie, kuny syberyjskie czy pantery śnieżne. Rdzennymi mieszkańcami rejonu są Ałtajowie, zajmujący się głównie myślistwem, zbieractwem i prymitywnym rolnictwem.

Opis wyprawy

W połowie lipca 2008 roku planujemy wyruszyć na około 33-dniową wyprawę w rosyjską część gór Ałtaj.

Wyprawę można podzielić na następujące części:

- podróżniczą i kulturoznawczą,
- górską (trekkingową).

Część górską

Jako teren naszego działania wybraliśmy Pasma Juźnoczujskie i Siewieroczujskie. Najwyższe wierzchołki tych pasm znacznie przekraczają wysokość 3000 m n.p.m. (Iktu w Juźnoczujskim - 3936, Maaszej Basz w Siewieroczujskim - 4177) i w dużej części pokryte są lodowcami. 1 sierpnia 2008 roku przebiegać będzie przez nie oś pasa całkowitego zaćmienia Słońca.

Część górską wyprawy rozpoczniemy we wsi Dżazator, położonej w północno-zachodniej części płaskowyżu Ukok. Doliną rzeki Tara udamy się na północ - w kierunku głównego grzbietu pasma Juźnoczujskiego. Zamierzamy tam rozbić na pewien czas obóz w celu eksploracji okolicznych dolin. Podejmiemy próbę zdobycia jednego z trzytysięczników. Mamy nadzieję na obejrzenie całkowitego zaćmienia Słońca właśnie z tego miejsca.

Pasma Juźnoczujskie opuścimy udając się w kierunku doliny potoku Karagem. Następnie skierujemy się doliną na wschód, aby dalej odbić na północ w celu przekroczenia głównego grzbietu pasma Siewieroczujskiego na przełęczy Obyl-Ojuk (3300). W jej okolicy czeka nas przeprawa przez tereny pokryte lodowcem.

Z przełęczy Obyl-Ojuk udamy się doliną Szawła na północ w kierunku jezior Szawlińskich. Ostatni etap naszej wyprawy stanowi dotarcie do jednej z miejscowości na Trakcie Czujskim (Czibit, Aktasz).

Pasma Czujskie, zwłaszcza Juźnoczujskie, są znacznie rzadziej odwiedzane przez turystów niż Pasma Katuńskie, w obrębie którego leży najwyższy szczyt Ałtaju - Bielucha.

Część podróżnicza i kulturoznawcza

Jadąc w tak odległe tereny, chcemy dowiedzieć się więcej o Polakach i innych ludziach, mających polskie korzenie, którzy mieszkają w Republice Ałtaju - o tym jak żyją, jakie mają związki z krajem ojczystym, jak układają się ich stosunki z innymi nacjami zamieszkującymi tamte rejony. Odwiedzimy polską misję katolicką w Bijsku, prowadzoną przez ojca Andrzeja Obuchowskiego, a także Centrum Kultury Polskiej w Gornoałtajsku.

Ciekawym doświadczeniem będzie także podróż Koleją Transsyberyjską, którą z Brześcia do Bijska przejedziemy około 4500 km.

Podsumowanie wyprawy w liczbach

- **150** kilometrów pokonamy na własnych nogach w warunkach górskich.
- **30** kilogramów będziemy przeciętnie dźwigać na naszych plecach.
- **16** dni spędzimy w górach z dala od miast, cywilizacji, ludzi.
- **950** metrów n.p.m. ma punkt startowy naszej trasy.
- **3000** metrów n.p.m. to wysokość, którą na pewno uda nam się przekroczyć.
- **6000** metrów różnicy wzniesień musimy w sumie pokonać.
- **90** sekund potrwa całkowita faza zaćmienia Słońca w tym rejonie Ałtaju.

Przygotowania

Przygotowania rozpoczęły się jesienią 2007. Obejmują one przede wszystkim kwestie formalne (voucher, wiza), dojazdu na miejsce (rozkłady jazdy, bilety), zaopatrzenia się w niezbędne mapy i wiedzę o regionie, nawiązanie kontaktów z ośrodkami polonijnymi w Republice Ałtaju oraz osobami, które były już w tamtych górach. Nieocenione źródło informacji stanowi Internet. Dzięki niemu udało się nam nawiązać kontakt z panem Wojciechem Grzelakiem z Domu Polskiego w Gornoałtajsku, znawcą tamtejszych terenów, z którym planujemy spotkanie. Skontaktowaliśmy się również z podróżnikami z warszawskiej grupy Wanderer (www.wanderer.com.pl), która odwiedziła Ałtaj w 2006 roku.

Przygotowanie organizmu na wysiłek, jaki nas czeka, każdy przeprowadza we własnym zakresie. Trening obejmuje jak najczęstsze wyjazdy w góry (wędrówki, narty), bieganie i inne ćwiczenia fizyczne. Na przełomie kwietnia i maja wyjeżdżamy na kilka dni w góry Słowacji, Ukrainy lub Rumunii, aby po zimie na nowo oswoić się ze spaniem w namiocie, kąpielami w potoku i długim wędrowaniem.

Realizacja projektu – wymagania sprzętowe i finansowe

Koszt wyjazdu dla jednej osoby to około 2300 zł bez inwestycji w sprzęt turystyczny oraz wspinaczkowy. Nie jest to nasza pierwsza wyprawa, więc posiadamy część ekwipunku. Niemniej jednak niektóre rzeczy są już zużyte, inne należałoby zamienić na lepsze ze względu na bardziej wysokogórski charakter wyprawy.

Aby zrealizować projekt, zwracamy się do sponsorów. Działamy sprawnie i mamy zamiar kontynuować i rozwijać naszą działalność. Liczymy na wsparcie finansowe, pomoc w postaci sprzętu, który z pewnością bardzo solidnie przetestujemy, lub rabatów na zakup specjalistycznego ekwipunku.

Koszty:

- bilety (1000 zł), wiza i voucher (200 zł) – łącznie około 1200 zł,
- jedzenie (koszt pożywienia to 20 zł × 33 dni) oraz gaz i paliwa płynne – około 50 zł,
- łapówki, rabunek i inne losowe sytuacje – około 400 zł.

Sprzęt niezbędny do realizacji projektu:

- śpiwory puchowe zapewniające komfort cieplny przy bardzo niskich temperaturach (obecnie używamy śpiworów syntetycznych, które jednak często okazują się niewystarczająco ciepłe, szczególnie podczas zimowych biwaków),
- dwa namioty 2-osobowe (jeden z namiotów uległ zniszczeniu podczas poprzednich wypraw),
- kije trekkingowe – 2 pary,
- raki turystyczne kubkowe,
- bielizna termoaktywna,
- palniki wielopaliwowe (posiadamy palniki na kartusze z gazem propan-butan, jednak nie sprawdzają się one na dużych wysokościach i w niskich temperaturach),
- żywność liofilizowana, która pozwoli nam odpowiednio się odżywiać i zredukować masę plecaków.

Część potrzebnego sprzętu posiadamy, jednakże wciąż brakuje nam niektórych rzeczy, inne trzeba wymienić ze względu na postępujące zużycie podczas kolejnych wyjazdów.

Oferta dla patronów medialnych i sponsorów

Rozumiemy potrzeby sponsorów i warunki rynkowe, dlatego wychodzimy Waszym oczekiwaniom naprzeciw w postaci patronatu medialnego oraz promocji marki danych firm. W chwili obecnej oferujemy:

- logo sponsora i patrona medialnego na stronie www.ekstrema.net,
- promocję sprzętu turystycznego w środowiskach akademickich (setki potencjalnych klientów na uczelniach: Uniwersytet Jagielloński, Akademia Górniczo-Hutnicza, Uniwersytet Rolniczy),
- pokazy slajdów i zdjęć oraz prelekcje dla środowisk turystyczno-podróżniczych,
- satysfakcję z powodu wspierania prężnie rozwijającej się grupy podróżniczej.

Wspierając nasze projekty, nie tylko pomagacie Państwo w realizacji pięknych i szlachetnych idei, lecz przede wszystkim wspieracie działalność sportową w środowisku akademickim. Liczymy na długą i owocną współpracę.

Skład grupy

Natalia Lis

Lat 24. Czudec/Kraków. Rok temu ukończyła studia na Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska na AGH. Obecnie na studiach doktoranckich w Instytucie Geografii i Gospodarki Przestrzennej UJ. Interesuje się geografią, systemami informacji geograficznej i wszystkim co związane z górami. W chwilach wolnych biega, czasem słucha muzyki.

Asia Pańczyszyn

Lat 25. Rzeszów/Kraków. Studiuje leśnictwo na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie. Ukończyła technikum farmaceutyczne. W tym roku akademickim wyjechała do Irlandii zrobić na kolejne górskie wojaże. Lubi przyrodę, zwłaszcza tę bieszczadzką. Zna niejedno zapomniane już przez turystów miejsce i niejedną opuszczoną chatę czy bacówkę.

Ania Pańczyszyn

Lat 25. Rzeszów/Kraków. Siostra Asi – jak widać. Obecnie jest studentką piątego roku farmacji na Wydziale Farmaceutycznym UJ. Niezastąpiona towarzyszka naszych wspólnych eskapad. Potrafi zawsze znaleźć remedium na różne zdrowotne problemy. Mistrzyni w rozpalaniu ogniska w każdych, nawet wyjątkowo wilgotnych warunkach.

Kuba Kolecki

Lat 25. Kraków. Rok temu ukończył Geodezję i Kartografię na AGH. Obecnie doktorant w Katedrze Fotogrametrii. Interesuje się przyrodą, w szczególności ptakami i roślinami. Uwielbia klimaty rodem z książek Stasiuka. Miłośnik biegania, któremu oddaje się kiedy tylko ma trochę wolnego czasu. Ukończył 4 biegi maratońskie. Kocha góry.

Przemek Kuras

Lat 24. Maluszyn/Kraków. Geodeta. Ukończył AGH. W chwili obecnej doktorant w Katedrze Geodezji Inżynierskiej. Mistrz tachymetru, teodolitu i niwelatora. W chwili wolnej oddaje się muzyce. Miłośnik literatury ibero i progresywnego rocka. Nieodłączny uczestnik naszych wypraw. Wieczorami podczas biwaków objaśnia nam tajniki astronomii.

Andrzej Śliwiński

Lat 23. Poronin/Kraków. Student geografii w Instytucie Geografii i Gospodarki Przestrzennej UJ. Jego pasją to wędrówki górskie, zarówno te piesze, jak i narciarskie, a ich nieodłącznym towarzyszem jest aparat fotograficzny. Autor wielu niesamowitych zdjęć krajobrazów górskich oraz przyrody. Jego prace widnieją na stronie TPN.

Krzysiek Zdanowicz

Lat 26. Toszek/Kraków. Absolwent kierunku Geodezja i Kartografia na Uniwersytecie Rolniczym w Krakowie. Obecnie doktorant w Katedrze Geomatyki na AGH. Członek Sekcji Taternictwa Jaskiniowego i Klubu Wysokogórskiego w Krakowie. Od 20 lat biega na orientację. Zapalony rowerzysta. Pasje: taternictwo, góry, jaskinie, rowery, fotografia.